

166 MILLIONER DOLLARS

Over de næste 10 år vil Baha'i-religionen bruge 166 millioner dollars til nye bygninger i Israel. Det er et ganske anseeligt beløb. Hvad vil vi som Israelsmission bruge?

Det første man får øje på, dersom man kommer sejlene til Haifa, er Baha'i-religionens forgyldte helligdom, som ligger på Karmelbjerget. I helligdommen ligger stifteren af denne nye religion begravet: Mirza Ali Muhammed. Han blev dræbt i 1850 i Persien, efter at han havde proklameret sig som *El-Bab*, dvs. *porten*, gennem hvilken mennesker kan komme i forbindelse med den almægtige Gud. I 1909 bragte disciple hans jordiske rester til Haifa. En anden af religionens store personligheder ligger begravet i Akko.

Baha'i religionens verdenscenter

Haifa er Baha'i-religionens verdenscenter. Baha'ierne tror på en fortsat åbenbaring og byder derfor enhver visdom velkommen, som de finder hos an-

Baha'i-religionens helligdom på Karmelbjerget i Haifa.

– For ikke at falde ind under anklagen for missionsaktivitet har Baha'i-religionen lovet, at man ikke i Israel vil tage imod folk, der ønsker at omvende sig til Baha'i-sektens lære. (DNI-foto)

dre religioners lærere. Ingen religion har monopol på sandheden, hævder de. De fleste muslimer betragter dem som kættere.

Baha'i-religionen har menigheder over hele verden. Af og til kan man også møde dem i Danmark. I USA er der omkring 100.000 tilhængere. Ifølge en talsmand for Baha'i-sekten i Israel lever størstedelen af verdens fire millioner Baha'i-tilhængere i den tredje verden. Heraf findes omkring en million i Indien.

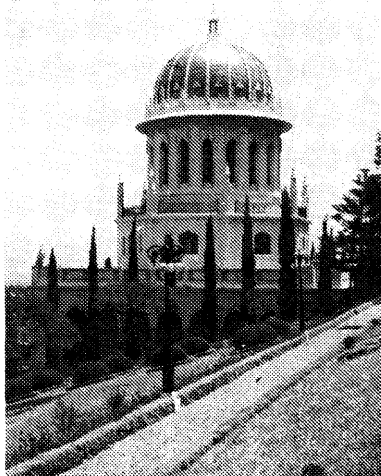
Helligdommen i Haifa er omgivet af en meget smuk park. Desuden findes sektens arkiver og bibliotek i en anden bygning.

Udvidelse og ombygning

Mellem den israelske regering og Baha'i-religionen er der nu indgået en aftale, som betyder, at sekten friholdes for skat i forbindelse med udvidelse og ombygning af dens ejendomme i Haifa og Akko. Over de næste 10 år vil sekten bruge omkring 166 millioner dollars til at bygge tre nye bygninger på Karmelbjerget; i beløbet indgår også udgifter til forbedring af allerede eksisterende bygninger. *Gang 166 millioner med 7 – så har man beløbet i kroner!* Tilhængere over hele verden vil samle dette store beløb ind. Fra sektens side har man indvilliget i, at benytte israelsk arbejdskraft og materialer i så stor udstrækning som muligt.

Jødisk kritik

Formanden for Knessets fi-

Baha'i sektens helligdom ligger i en smuk park. (DNI-foto).

nansudvalg har udtrykt stor utilfredshed med, at man i denne sag er gået uden om finansudvalget og friholdt Baha'i-religionen for en skat, der ville beløbe sig til mellem 35 og 50 millioner dollars. Han hævder, at man har friholdt sekten for skat af turistmæssige grunde.

Men Rabbi Avraham Shapira anfører, at mange jødiske institutioner også tiltrækker turister uden at de får skattelempe. »Hvis (jødiske) Tora-institutioner i det mindste ikke behandles lige så godt som baha'ierne, vil jøder overalt i verden have vanskeligheder ved at tro, at dette virkelig er en jødisk stat«, udtaler han til *The Jewish Press*.

I begyndelsen af 1970'erne fik Baha'i-religionen en officiel status som anerkendt religion i Israel. En sådan status har f.eks. Den lutherske Kirke ikke. Heller ikke messianske jøder nyder et sådant privilegium.

Udsigt over Haifa, hvor bl.a. alderdomshjemmet Eben Ezer samt den lutherske Elias-kirke ligger. – Hvor meget vil vi ofre på mission i Israel? (DNI-foto).

BETALING FOR SKATTEFRITAGELSE

Det ser ud til, at Baha'i-religionen har måtte give en vis »betaling« for den skattefritagelse, den har fået i forbindelse med dens byggeprojekter i Haifa og Akko (se artiklen på forsiden). I hvert fald indgår det i aftalen mellem den israelske regering og Baha'i-religionen, at man ikke vil drive »mission« i Israel eller modtage folk, der ønsker at omvende sig til sektens lære.

Skattefritagelse er stor – »betalingen« er endnu større!

Hvis man nemlig har en tro, som man gerne vil dele med andre, kan det ikke være rigtigt, at man i ét land – i dette tilfælde Israel – giver afkald på

aktivt at delagtiggøre andre i troen, mens man i alle andre lande er aktive for at skaffe nye tilhængere.

For et par år siden måtte mormonerne i Israel love, at de ikke aktivt ville propagandere for deres tro ud fra det nye center, man ønskede at bygge i Jerusalem. Om de har overholdt det eller ej, er en anden sag.

I sig selv er det en for dyr »betaling«, når man for at få lov til at opbygge et center i Israel giver et løfte om ikke at være aktiv for sin tro.

Den danske Israelsmission har ingen bygninger i Israel. Det er der naturligvis andre udenlandske Israelsmissions-

selskaber, der har. Man skal næppe regne med, at sådanne selskaber vil få en tilsvarende skattefritagelse, dersom de stod i færd med at udvide deres ejendomme. Det gør nu heller ikke så meget! Retfærdigvis må det da siges, at de bygninger, som Israelsmissionselskaber ejer i Israel, ikke har turistmæssige attraktionsværdi, som Baha'i-sektens helligdom i Haifa har.

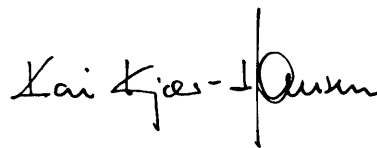
Men Israelsmissionerne i Israel hverken kan eller skal give afkald på den frihed, som det demokratiske, israelske samfund tilbyder folk med anden tro end den jødiske.

Israelsmissionerne er ikke i

Israel for at bygge bygninger, som har attraktionsværdi set fra et turistmæssigt synspunkt. Vi overlader gerne til andre, at bygge ufarlige centre og smukke helligdomme.

Vi er i Israel for at møde jøder med budskabet om – og fra – jøden Jesus, ham der er Israels Messias og vor frelser. At skjule dette er både uærligt og forkert.

SHALOM!

Til årsmøde i Itzehoe

Den tyske Israelsmission holdt sit 116. årsmøde i september.

Den tyske Israelsmission har et langt og besværligt navn: »Ev. luth. Zentralverein für Zeugnis und Dienst unter Juden und Christen e.V.« (Evangelisk-luthersk centralforening for vidnesbyrd og tjeneste blandt jøder og kristne). For tyskere er det såmænd også besværligt. I al fald måtte præsten i St. Laurentius-kirken, hvor en af årsmødegudstjenesterne blev afholdt, flere gange have programmet frem for at sige det besværlige navn rigtigt.

Det er besværligt

Pastor Arnulf Baumann, Centralforeningens formand, indrømmede da også villigt i sin prædiken i St. Laurentius-kirken, at navnet er besværligt. Men det er Israelsmission også! Ikke mindst for tyske kristne på grund af nazitidens ugerninger og forbrydelser mod det jødiske folk.

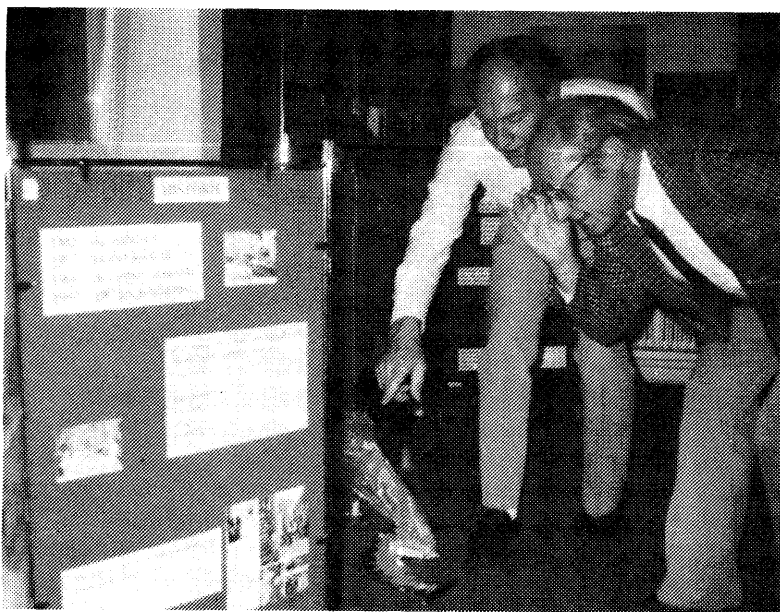
Årsmødets tema

Som tema havde årsmødet »Se hvilket menneske! Jesus – en jøde for jøder og kristne!« Samme tema blev brugt under de evangeliske kirkedage i Frankfurt i sommer. (I næste nummer af avisen vender vi tilbage til en kirkedagsplakat, som i sin endelige udformning ikke medtog et jøde-ansigt).

Årsmødet, der blev afholdt i Itzehoe i september måned, havde på dagsordenen en lang række beretninger. Desuden skulle der foretages valg. Der blev dog tid til ekskursioner i dette område, som også har en plads i Danmarkshistorien. En aften blev der afholdt nogle møder i forskellige menigheds-sale, og om søndagen var der årsmødegudstjenester i Itzehoe og omegnens kirker.

Nadverfejring

Et højdepunkt i årsmødet var nadverfejringen lørdag aften. I tilslutning til påskehaggada'en, sådan som den er udformet for en jødekristen påskefejring i en luthersk menighed i Israel, var der på tysk udformet en liturgi, som blev benyttet denne aften.

Landssekretær Peter Schmidt forklarer kassereren for Evangeliumsdienst, Erwin Hilpert, hvad der står på plancherne.

Pastor Matthias Dahl, Flensburg, var glad for at have deltaget i DIMs årsmøde i Herning.

Dansk deltagelse

Landssekretær Peter Schmidt repræsenterede Den danske Israelsmission og bragte ved et par lejligheder en hilsen. Han var desuden bedt om at tage DIMs plakat-udstilling med til Tyskland. Da jeg modtager et legat fra Otto von Harling-Stiftung var jeg også indbudt og havde taget min kone, Kirsten, med.

Centralforeningen og DIM

I Centralforeningens bestyrelse sidder der også folk, der repræ-

senterer *Evangeliumsdienst*, en bevægelse, der også støtter vort danske arbejde. Både Centralforeningen og Evangeliumsdienst har ydet store lån til DIM for nogle år siden, da DIM var inde i en alvorlig økonomisk krise. Desuden kan det bemærkes, at Centralforeningen i sin bestyrelse også har folk fra den lutherske frikirke i Tyskland.

Pastor Matthias Dahl, Flensburg, kom i sin rapport for Centralforeningens arbejde nord for floden Elben ind på forholdet til DIM. Han udtrykte sin glæde over at have deltaget i årsmødet i Herning med dets »familiære atmosfære« og udtrykte sin positive beundring over, at forsamlingen var beredt til at tage imod så mange foredrag og beretninger på to dage.

Dahl glædede sig også over, at han havde haft lejlighed til at træffe Martha og Jørgen Bækgaard Thomsen ved deres møde i Rinkenæs i august måned.

Han afsluttede dette punkt med at sige, at »Evangeliet og den jødiske verden« i sin nye form forekom han rigtig tiltalende. Han håbede, at han i fremtiden kan oversætte en og anden artikel herfra til »Friede über Israel« – Centralforeningens organ.